

STILLE STUNDER

FOR HEIMEN OG SKULEN OG KYRKJA

NR. 2

April 2015

126. ÅRG.

Påskemotiv, utforma av Eva Spångberg, svensk trekunstnar og "bibelkvinne". Foto: Kari Molde

SIGER

Av Ådne Skiftun

Men Gud vere takk som gjev oss siger ved vår Herre Jesus Kristus! (1. Korintarbrev 15, 57).

Påskebodskapen om Jesus som stod opp frå døden, levande på ny og på heilt ny måte, er det apostelen Paulus forkynner klårt og sterkt i sitt første brev til kyrkjelyden i Korint tidleg på 50-talet. Han framhevar det som grunnleggjande for vår kristne tru: «For først og fremst overgav eg til dykk det som eg sjølv hadde motteke, at Kristus døydde for syndene våre, som skriftene har sagt, at han vart gravlagd, at han stod opp att tredje dagen, som skriftene har sagt, og at han synte seg for Kefas og deretter for dei tolv. Så syntet han seg for meir enn fem hundre sysken på ein gong. Dei fleste av dei lever enno»....

Han understrekar det grunnleggjande ved oppstoda vidare i argumentasjon med dei som fornekta noka oppstode: «Men har ikkje Kristus stått opp, er bodskapen vår tom, og tom er òg trua dykkar. Då står vi som falske vitne om Gud.» - Men så jublar Paulus: «Men no er Kristus oppstaden frå dei døde. Han er førstegrøda av dei som har sovna inn!»

Slik kjem påskebodskapen i møte med våre liv, me som

lever no. Det er kristendommens kjernebodskap! Samstundes er det historieforteljing. Sjølv om det bryt så sterkt med all erfaring av at døden er det siste, der me tek avskil på gravferdsdagen for så aldri å sjå dei att meir, slekt etter slekt. I mi barndoms heimbygd er no dei fleste av dei eg kjenner, på gravplassen, gøynde for all tid, borte saman med alle som har levd tidlegare.

Påskedagen kjem med ei anna historie inn i denne dødens verd. Jesus kjem att! Han bryt dødsrekka. Han kjem att med liv, eit anna liv. Paulus kommenterer med desse orda, og då tenkjer han vidare til oppstode frå dei døde også for oss: «Slik er det med oppstoda frå dei døde. Det som blir sådd, er forgjengeleg. Men det som står opp, er uforgjengeleg. Det blir sådd i vanære, det står opp i herleidom. Det blir sådd i vanmakt, det står opp i kraft. Det blir sådd ein kropp som hadde sjel, det står opp ein åndeleg kropp.» (1. Kor.15,42-44).

Medan all erfaring elles syner døden som det siste, er her ei erfaring som gjer døden til det nest siste. Det byggjer ikkje på filosofi eller ynskjetenknig, men på hendt historie inne i vår felles historie, der augnevitet fortel om Jesus! Den kristne

kyrkja vart til ut av dette, trass i motstand og forfylgjing. Og dei første kristne hadde Jesus sjølv som lærar og såg seinare sjølve at i Det Gamle Testamentet var dette varsla og førebudd. Det er Gud, som skapte verda, som her skaper på ny. Det er Gud Skaparen som frelser frå både synd og død, djævel og dom! Det er Guds gáve til verda, til alle – difor misjon, forkynn den gode og glade bodskapen om frelse og fred, om kjærleiken sterkare enn døden! Jesus syner oss Gud, i han er Gud sjølv på underfull måte eitt med oss - i han som er fødd av Maria og Den Heilage Ande. Me kan ikkje forstå det, men trua kan tru det som ei tom hand som tek imot ei gáve – og så vert gáva levande for oss og i oss ved det vitnemålet som Anden sjølv gjev.

Kor er så du og eg i dette, mitt vesle liv og ditt? Det vert til noko stort! Alle er rekna med i dette som påskebodskapen forkynner, rekna med av Gud. Skapt av Gud som noko eineståande er kvar og ein av oss, og elsa med ein evig kjærleik. Den kjærleiken Gud syner oss i sin einborne Son, Jesus! Her vert det vonde i verda og i oss ikkje bagatellisert, men teke på sterkaste alvor. Men her vert også siger vunnen. Der du og eg har nederlag og kan

Ny vår

Av Inge Mannsåker
(1922-2011)

Så kom regnet
Ikke det stride
med øydande flaum
over nysådde marker
Men vårregnet mildt
og mjukt
som vatna vår åker

Så kom Jesus Kristus
Med makt over døden
og livet som gavé
til oss som var døde

Då kom forsoning og
kjærleik
til dei som reddast
og hatar kvarandre
Då kom tilgjeving raus
med gode handtrykk
og trygge augo

Så var Påske
komen til jord

oppleva at livet stundom vert for vanskeleg, der kan me sjå i tru på Jesus: «Gud vere takk som gjev oss siger ved vår Herre Jesus Kristus!»

Bergensbispen Johan Nordahl Brun (1745-1816) har funne ord til korleis påskebodskapen kan tileignast av den einskilde av oss:

*Jesus lever, graven brast!
Han stod opp med guddoms veld.
Trøsten står som klippen fast:
at hans død og blod skal gjelde.
Lynet blinker, jorden bever,
graven brast og Jesus lever!*

*Jeg har vunnet, Jesus vant,
døden oppslukt er til seier.
Jesus mørkets fyrste bandt,
jeg den kjøpte frihet eier.
Åpen har jeg himlen funnet,
Jesus vant, og jeg har vunnet.*

Biskop Bernt Støylen har laga ei glimrande omsetjing, der me kan la siste verset få syngja på heimemålet nynorsk... vår sigersong:

*Eg har vunne, Jesus vann!
Mørkheims makt for honom
rømde;
Krist or gravi utgang fann
og for evig døden dømde.
Open har eg himlen funne,
Jesus vann og eg har vunne!*

Ådne Skiftun er busett på Gudvangen i Sogn. Han har inntil nyleg vore i fast arbeid som prest - m.a. på Askøy, i Vikedal, Ullensvang og seinast i Bergen. Han er styremedlem i Stille Stunder. Og han er tidlegare redaktør av bladet.

STILLE STUNDER

Stille Stunder
kjem ut 6 gonger i året.
Bladet kan tingast hjå
Stille Stunder,
ved Rolf-Atle Rolfsnes,
Bakken 2, 5419 Fitjar.
Tlf.: 915 13 024.
E-post: rolfatle.rolfnsnes@
haugnett.no
Nettside: www.stille-stunder.com
Bladet kostar kr 150,- pr år
Bankgiro 7877 05 64653

Bladstyret:

Adjunkt Knut O. Dale, formann
Lærar Borghild Melve, Prest/
statsstip Nils-Aksel Mjøs, Sokneprest
Ådne Skiftun. Kyrkjeleverje
Ingvard Teigland

Redaktør:

Sokneprest Ivar Molde, 5704 Voss

Tlf.: 56 51 23 25 / 993 53 145

E-post: ivarmolde@hotmail.com

Forretningsførar:

Rolf-Atle Rolfsnes

Utgjevar:

Foreininga Stille Stunder

Trykk:

Sunnhordland, Stord.

Urolege tider...

Av Oddvar Færøyvik, Florø

Vi opplever ei tid med mykje uro. I store delar av verda er folk på flukt for å koma unna ufred og naud. Uroa spreier seg. I kjølvatnet av dette kjem det mange forklaringar og velmeinte råd for det som skjer. Antropologar, psykologar, statsvitarar, filosofar og globale tenkjarar av alle slag står fram med sine løysingar. Humanisme, raud, grøn eller blå politikk skal få skikk på problema.

Rett medisin?

Rett medisin er avhengig av rett diagnose. Mellom alle forklaringsmodellar som vert debattert og marknadsført, saknar eg ein som ser ut til å vere heilt uaktuell. Frå ei gamal bok hentar eg dette sitatet: «I dei tidene kunne ingen ferdast trygt, korkje ute eller heime. For det rådde stor uro mellom alle dei som budde her i landa. Folk støyte mot folk og by mot by, så dei vart knuste. For Gud laga det så at det var uro mellom dei med allslags trengsler».

For meg set dette sitatet ord på ein situasjon som liknar mykje på det som er på gang i vår tid. Den gamle boka eg siterar, finst i Det Gamle Testamentet (GT, Jesus sin «bibel»). Paulus seier om desse skriftene at dei er gje-

vne til lærdom og åtvaring for oss.

Er det uaktuelle lærdomar?

Dette er lærdomar som mange av vår tids hyrdar og leiarar bryr seg lite med. Eg trur mesteparten av GT er ein «dokumentar» om Guds plan og handling med hebreafolket og deira respons, skrive for at vi skal unngå å gjere dei same tabbane.

Årsaka til uroa som er skildra i nemnde sitat, var at dette folket vende seg frå den levande Gud (Jahve, Eg er), med det resultatet at Han vende seg frå dei. Jahve hadde i utgangspunktet gjeve folket denne kraftige åtvaringa: «Du skal ikkje ha andre gudar enn meg». Det var sagt til eit heilt folk (Du Israel), ikkje berre til enkeltindivid til privat bruk.

Ser me Bibelens truverde?

For å gjere ei lang historie kort: Israel forlet sin skapar, trudde meir på eigne tankar og andre «gudar». Restane av gudsdyrkninga var eit tomt skal. «Jerusalem Gud» vart betrakta på linje med andre folk sine gudar. Liknar ikkje dette på mykje i vår tid? Abrahams, Isaks og Jakobs Gud skal ikkje ha noka særstilling i våre humanitære statar. «Vi veit betre enn Jahve!» Det ser ut

som vi helst vil ha «Barabbas fri», som for 2000 år sidan. På den tida sa Jesus at Jerusalem ikkje forstod si gjestings tid, og ikkje kva som tente til denne byens fred. Han måtte seie om folket der: «Dei skal falle for sverdsegg og førast bort som fangar til alle folkeslag. Og Jerusalem skal ligge nedtrakka av folkeslaga til tidene åt folkeslaga er ute».

At Israelsfolket er spreidd over heile jorda, stadfester Bibelens truverde. Deira tilbakevending til fedrelandet blir eit endå sterkare prov. Deira omvending (tilbake til sin skapar og vraka konge) skal bli ein «lovsong på jorda».

Veit vi kva som tener til vår fred?

Bok til redaksjonen: «Grunnstein god»

Til redaksjonen har me motteke ei vakker, innbunden, illustrert bok til minne om Valdres-prosten Ingvar Ødegaard. Boka inneheld salmar, salmeomsetjingar og dikt av han. Dikta er klassifiserte i ulike grupper: Venedikt, familiedikt, minnedikt, prologar og jubileum, samfunnsdikt og debatt. Her er også nokre dikt til diktarprosten, pluss biografi, bibliografi – og mykje interessant biletstoff. Boka er redigert av Ivar Aars, sviger-søn. Boktitelen refererer til salmen med same namn, skriven ved grunnsteins-nedlegging for Aurdal fjellkyrkje (1965).

Ingvar Ødegaard vart fødd i Nord-Aurdal 1903, Han tok cand. theol.-eksamen ved Menighets-fakultetet 1929. Heile si prestetid fekk han innan Hamar bispedøme. Såleis var han sokneprest i Trysil frå 1936, i Nord-Aurdal 1948-71, prost i Valdres 1951-71. Budde som pensjonist på Gjøvik. Kona Ingeborg kom derifrå. Han dødde 1988.

Prost Ødegaard etterlet seg mykje av skriftlege arbeid, både i poesi og prosa, velordna hand-skrivne preikemanuskript m.m. Mykje frå hans hand har vore på prent i bladet «Valdres», der han i mange år redigerte ei fast spalte: «Helg og kvardag». Ein heil del har også fått sin plass i andre

bøker og blad. Når så mykje no er samla, er resultatet vorte ei bok på kring 250 sider. Eit barnebarn, Kari Roarsdottir (som bur på Færøyane) har teikna kring 20 akvarellar til denne boka.

Av originalsalmor kan nemnast at «Å, Herre Krist, for åkerlende» var med i heftet Salmer 1973 (nr. 81). I denne boka lyder ein variant av fyrste verset (her: i alt fem) av denne salmen slik:

*Å Herre Krist, kor mange åker-teigar
her ventar på ditt arbeidslag!
Dei bar så lite for sin eigar
av grøde god til denne dag.
Ein landeveg, ein steinut grunn,
eit ugrasbol, eit ubrukt pund!*

Som redaktøren sjølv gjer merksam på, er noko av produksjonen heimehøyrande mest innan familiekrinsen. Det kan likevel vera interessant lesnad for andre og. Mangt vil vera av kulturhistorisk interesse, framfor alt for folket i Valdres. Både i tekст og bilete har dette dalføret her fått eit vakkert portrett. Naturleg nok er dei såleis med, ein del av kyrkjene. Og dei er det mange av i Valdres.

Interesserte kan få tak i boka ved å venda seg til Ingrid og Ivar Aars, dei bur på Leira. Pris er kr.

250.- pluss porto. Boka er gjeven ut på eige forlag, Leira 2014.

IMo.

Me tek med ein av salmane frå prost Ødegaard si hand: «Herre vår Gud» (1961). Kan syngjast på melodien til «Lovsyng vår Herre, den mektige kongen med ære»:

*Herre vår Gud, åt vårt folk har du
vore ein fader,
reist oss or gruset og frelst oss frå
alt det som skader,
hald i di hand
yver vårt folk og vårt land,
opna oss veg alle stader.*

*Fiendsmenn lurer men du vil oss
verja og vara
du med ditt velde vil folket frå
undergang spara.
Unn oss di pakt,
lær oss stå vakne på vakt;
trygt i ditt namn kann me fara.*

*Du er vår Fader ditt eigedoms-
folk
vil me vera,
innved ditt hjarta vårt folk og
vårt land må du bera!
Ver oss vår los,
ver oss vårt liv og vårt ljos,
lær oss din vilje å gjera!*

«Guds kjærleikstenar vera»

Om brortapet åt Bernt Støylen - og litt til.

Av Harald Myklebust

For 135 år sidan, i mars 1880, hende ei tragisk ulukke utførte Runde på Sunnmøre. Den har aldri fått den omtale som «Rundeskatten» har fått, etter det tragiske «Akkerendam»-forliset i 1725, altså for 290 år sidan.

I forkant og etterkant av vårt nasjonale sjølvstende i 1905, var det eit brennande kulturengasjement i folket. Og med rivande teologiske diskusjonar i forkant og etterkant av skipinga av Menighetsfakultetet, markerte lekfolket seg, med gode og sentrale teologiske støttespelarar. Fleire av våre kristenorganisasjonar tok til å arbeide for indre- og ytre misjon, etter at haugianismen hadde sett sine tydelege spor, men også etter «varme» vekkingsvindar som kom over landet, - ikkje berre frå «vesterled», men også frå den andre sida av «kjølen».

Fire sunnmørsungdomar som tok presteutdanning, skulle syne seg att i song-og-salmebøker:

Johannes Barstad, Sigvald Skavlan, Anders Hovden og Bernt Støylen. Her vil eg dele litt av historia til Bernt Støylen (1858-1937) - guten frå den vesle Kvamsøya på Søre Sunnmøre, son i ein fiskar- og småbruksfamilie med tronge kår, men med evner og trong for

åndelege verdiar. Saman med broren, Mons, greidde dei - med godmannshjelp, å få Mons til å få seg ei lærarutdanning, som igjen gav stilling og ei innkome som han «delte»: Det gav Bernt høve til å studere teologi i Oslo - i alle fall dei første åra.

Goksøyryr-ulukka.

Journalist Ole M. Tellefsen skriv ei sterk historie frå denne dramatiske ulukka i boka «Farefull ferd», under tittelen «Rop til Gud». Kort oppsummert får vi her ei levande framstilling av den opplevinga mange på land hadde då dei i dårleg vær såg tre fiskarungdomar som fossrodde for å kome seg i land før stormen skikkeleg tok tak. Uheldigvis valde dei den kortaste vegen - den med fluder og fall som alt synte seg ville vere vanskeleg å manøvrere seg igjennom. Båten kvelver og gutane i sjøen. Eit båtlag på land gjer seg klar for å kome dei til hjelpe. I det dei skal skuve båten frå land, får ein av dei ei «kontramedding»: Kona hans skulle føde, så han måtte kome seg heim...

I vindauge til skulestova står elevane og ser kva som hender, - og læraren, Mons, som i firsprang kjem ned til båtlaget og hoppar ombord, - og ut fèr dei. Om det var klokt eller ikkje under

dei rådande forhold, kunne kanskje diskuterast. Men kva gjer ein ikkje når liv står på spel? Det kunne berre ikkje gå. Redningsbåten leid same skjebne: Den vart knust og mennene i sjøen, fortvilte prøvde dei å symje til land. Mons var ein fysisk sterk ungdom, og svært symjedyktig. Han kom seg stadig nærmare land, - men så skjer det: Han makta ikkje meir, og seig under. Åtte bårer stod att på stranda den dagen

Det vart eit tungt slag for Bernt som to dagar seinare fekk sørgeboden. Broren, som ikkje berre med midlar, men sterke og gode brev, oppmuntra Bernt til å fordiupe seg i Ordet og bli prest, var «ikkje meir» Den sommaren fekk han nokre vener med seg og gjekk til Sunnmøre. Hendinga pregar han, noko som vi finn brotvis i salmane han skriv. Han såg det klårt: Døden høyrer livet til

Gud signe vårt folk...

Den 25. oktober i 1914 på kyrkjebakken i Herøy vert det reist ein minnestein over tre fiskarar og fem redningsmenn som ikkje kom seg til land. Og den som i sterke og varme orde lag auste frå Evangeliet, Bernt Støylen, var den «nyslatt» biskopen i Agder bispedøme, -

som først sju år etter avdukinga, og 41 år etter ulukka skreiv:

*Gud signe vårt folk der dei sigler
og ror
og blåmyri plögjer i sud og i
nord.
Di hand må deim vara som ute
skal fara.
Dei strevar og balar på skip og i
båt.
Gud vere i storm og i stilla attåt.*

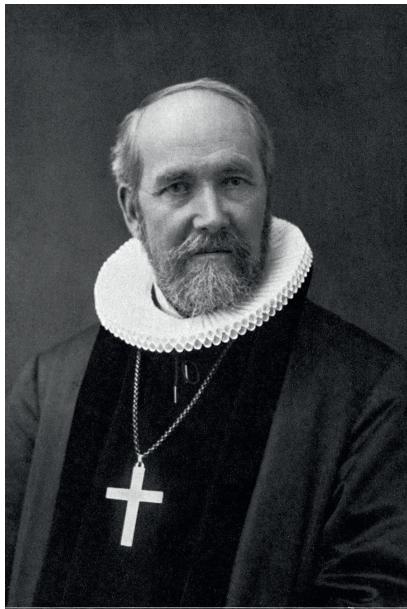
I det femte verset syng han ut, til sin Himmelske Far:

*Gud frelse vårt folk frå det
stormande hav
der mange av våre har funne si
grav....
.....dei kviler der ute, men
vaknar ein gong
og stemner frå havet til himlen
med song.*

Gleditsch-striden

Bernt Støylen prøvde seg først som prest i Bergen, før han vart sjømannsprest i Cardiff. Men kom heim att og prøvde seg i den kristne høgskulerørsla. Asbjørn Knudsen, som starta Sagavoll ungdomsskule (i dag folkehøgskule), fekk også i gong Notodden lærarskule. Til styrar her vart Bernt Støylen kalla. Det var ikkje mange åra han var der, for i 1904 tok han over ansvaret for det praktisk-teologiske seminaret ved universitetet.

Då han vart biskop i Agder (1914), opplevde det lågkyrkjellege kristenfolket at dei hadde fått ein verdig vidareførar av det konservative evangelisk-lutherske i vår kyrkje. Salmane hans vart meir og meir brukte.

Bernt Støylen.

Dei fekk rikeleg plass i den glupe ideen han saman med Hovden og Hognestad levandegjorde i 1925: Nynorsk Salmebok.

To år før vart Støylen dregen inn i striden omkring utnemninga og innsetjinga av den nye Nidarosbispen: Jens Gleditsch. Han prøvde i det lengste å «kome utanom», for desse nyliberale såkalla «overgangsteologar» stod lågt i kurs hjå dei fleste i kristen-Noreg. Men han gav etter. Prof Hallesby ved Menighetsfakultetet, og ein av dei leiande i Indremisjons-selskapet, raste. På felles-møte dei kristne organisasjonane skulle ha det året (seinare kjent som «Geilo-møtet») var Støylen kalla som talar. Han vart sterkt beden om å trekke seg. Det gjorde han ikkje, og Hallesby boikotta møtet. Det skulle han

ikkje ha gjort iflg. ein annan stor mann : Lekmannshøvdingen til Kinamisjons-forbundet, Ludvig Hope. Hallesby burde heller ha vore på møtet og drøfta problemet, med ein biskop dei hadde hatt og hadde trusfellesskap med !

Til kjærleik Gud oss skapte...

Utan å gå meir inn på hans salmedikting her, vil eg avrunde denne artikkelen med kva ein haugianar sa til han då Støylen som mest sleit med dette å tru, og frelsesvissa: «No må du slutte med dette barnespelet ditt, og tru Vårherre på ORDET hans!» Noko av dette kjem så klart fram i salmen «Til kjærleik Gud oss skapte». Tru - er LIV - i Kristus, - til og med dei vi lever saman med.

I djupt alvor held han fram:
«Dei livsens lukka tapte, som ei Guds kjærleik når !»

Han døydde seks-sju år etter at han gjekk av som biskop, 79 år gammal. Og fekk ikkje oppleve at son hans, Kåre Støylen, fekk farens bispekåpe lagt på sine skuldrar i same bispedøme. Lat oss ta med dette verset - som vidarefører headinga på denne artikkelen:

*Han oss i hug og hender
legg kjærleiks kraft og liv,
og så han ut oss sender
med det som han oss giv.*

Frå det norske Amerika: Bernt Nodeland

Av Sverre Strai

Det var store frikvarteret, vi sat på lærarrommet og inntok nista. Då kom ein kollega saman med ein framand som snakka norsk-amerikansk. Drøset gjekk, eg med dei som sat nærrast og amerikanaren i ei gruppe bortanfor. Eg hadde stundom eit halvt øyre i den leia og plutselig meinte eg å kjenna att namn på personar og stader han nemnde. Då eg dagen etterpå fekk tala med mannen, syntet det seg at morfar hans var frå same grenda som farfar min, Eidså i Greipstad kommune, Vest Agder.

Mannen var bibelskulerektor Arnold Hagen frå Alberta, Canada, på studietur.

Bernt Nodeland var fødd 8. juli 1856, på Eidså i Greipstad. Etter konfirmasjonen hadde han nokre år arbeid og bustad på Hortemo og Nodeland. 23 år gammal, reiste han til Amerika. Ni år etter tok han heim til Noreg og gifte seg med Ingeborg frå Austre-Fidje. Saman med andre slektingar reiste dei til S.Dakota og «tok land» i Sink County. Her var det få skandinavar og dei sakna omgangsvener. Dei flytte til Day County, 50 engelske mil borte.

Då det vart opna for busettnad i Saskatchewan, vakna pionertrommen for tredje gongen hjå Bernt. Våren 1906 tok han avstadd på ein synfaringstur, og lika

seg så bra at han tinga land til tri: seg sjølv, svoger Gunnvald Abrahamsen og Andrew Fidje. På den eine parten stod eit lite hus. Der overvintra han, og i løpet av vinteren hogg han last til uthus og bygde eit 16 gonger 16 fot innehus.

Våren 1907 reiste han attende til S.Dakota, for å førebu flytting av familie, buskap og maskinar. Kona, Ingeborg med fire døtrer og Malvine Fidje gjekk ombord i eit passasjertog, medan Bernt og sonen Ole på 13 år, same dagen følgde eit godstog for å passa buskapen Ein kalv og eit føl kom til under reisa.

I Regina vart passasjertoget ståande tri døger for skuld snøstorm. På opne prærien, i nærleiken av Davidson, vart det stopp att. Nistematen og drikk-evatnet tok ende. Ein farmar som kom køyrande, hadde vatn på ei kanne, men ikkje meir enn at det måtte rasjonerast. Damplokomotivet som vart drive med kol, sota til vognene både innvendes og utanpå. Då dei endeleg kom til Davidson, fekk passasjerane høve til å vaska seg og dei fekk eit gratis måltid på hotellet.

Komne fram til Fenton, var der ingen som møtte og ikkje var der telefon. Men dei fekk ta inn hjå ein familie. Dagen etterpå kom Berthe Brager med slede og muldyr og tok dei til det little huset på eigedomen. Her vart dei verande til Bernt og Ole kom

og dei tok inn i det huset som Bernt hadde bygt. I løpet av sommaren bygde Bernt, med hjelp av Andrew Fidje, stove, soverom og kjøken til huset. Våren 1908 rakk Bernt å så ferdig å kranne. Han hadde fått kreft og døydde i juli månad, berre 52 år gammal.

For Ingeborg vart det ei vanskeleg tid. Men ho var sterkt, både psykisk og fysisk, og heldt fram å driva farmen. Bernt hadde vore interessert i husdyravl og om haustane hadde ho mange gode livkalvar å selja. Farmarane i distriktet hadde organisert ei ordning med innsamling og transport av fløyte til meieriet i Birch Hill. Stundom tok Ingeborg ein tur til byen Prince Albert. Då måtte ho gå til fots 14 engelske mil til togstasjonen i Fenton.

Ingeborg vart 86 år gammal og døydde i august 1943. Ho og Bernt fekk fem born. Eine dottera, Alma, vart gift med Hans Hagen og dei vart foreldra til bibelskulestyraren. Ei anna dotter, Anne, vart gift med Tobias Berge frå Søgne. Eit ugløymande minne frå skulen, som ho lika å fortelja, var då førsteministeren Wilfrid Laurier vitja Birch Hills. Skuleborna og læraren lånte hest og vogn og køyrdet dei 14 mila for å sjå denne viktige personen. Toget kom, ministeren kom ut, heldt ein kort tale og toget gjekk vidare. Og glade born kleiv opp i kjerra for å returnera den lange vegen heim.

Fuglar som frys

Av Alfred Hauge

Her står eit hus der veggene er dekte med vintergrøne slyngplantar. Ein dag i veka som gjekk, ein dag med sol og mildt drag i lufta, var det slik ei myldrande mengd med småfugl i alt det grøne. Og det var ei kvitring og eit liv som skulle vi vera langt ut i april.

I dag stryk austavinden isande gjennom gatene, og det skraslar hardt i bladverket. Og gleda er borte, og ikkje eit liv er å sjå. Men innanfrå høyrest eit og anna pip, frysande og skrämt.

Så brått som alt kan snu seg. Kor lite det skal til før gleda vert borte.

Så lite - ? Du møtte eit menneske med ope sinn, der varmen lyste fram i ord og i andlet. Det løyste frosne kjelder inne i deg. Det løyste songen.

I dag kryp du hutrande inn i di inste krå. Du kom til å stå i gufsen frå eit sinn som sjølv frys. Kjeldene flyt ikkje lenger, songen din er berre redde pip mot ein kvinande vintervind.

Men ventar du, skal du atter få kjenna varmen. For sola stig, og mild vind er på veg frå sør.

Frå boka «Landskap», Nomi Forlag 1972, før det: i Stavanger Aftenblad (1954).

Nåde

Frå Himmel kjem bod om fred med ord som sjela varmar.

Mitt hjarta syng og gler seg ved dei ord Guds sendebod har med om opne faderarmar:

"Kom inn til meg,
eg elskar deg!
Mi rettferd no skal råde
ved kjærleiks-ordet nåde."

Og bønerop stig opp frå jord til han som sjela frelsar:
"Min far, så titt eg frå deg for.
Ver nådig, Gud, mi synd er stor!"
Og Far til barnet helsar:
"Kom inn til meg,
eg elskar deg!
Mi rettferd no skal råde
ved frelses-ordet nåde."

Ja, nåden held og varer ved,
eg ottast ingen fare.
Den synd eg sleit og streva med,
tok Han på seg, så eg har fred,
Guds Son vil meg forsøre.
For alle som
får frikjend-dom,
skal Kristus, ved sin nåde,
med evig kjærleik råde.

Steinar Aksnes 30.11.98.

Teksten har vore framførd av Spjelkavik kyrkjekor, tonesett av kantor Ola Eide.

Gåver til Stille Stunder 2014 (del II)

Lauvdal John	Marnardal	50	Mjøs Audun	Tyristrand	50	Orvedal Signe Marie	Vik i Sogn	50	Rydland Magne	Hamar	50	
Lavik Inger og Yngve	Eidslandet	100	Mjånes Sigrun	Bremnes	100	Os Kåre Nils	Nordfjordeid	50	Ryen Gudrun Ruud	Os i Østerdalen	50	
Leidal Margit	Voss	100	Mo Bjørn og Grethe	Stavanger	150	Osland Knut	Sandnes	50	Ryen Margit	Os i Østerdalen	50	
Leiddal Gunnhild	Voss	900	Moe Arne Karsten	Suldalsosen	100	Osland Magne L.	Stord	50	Rykje Sverre	Øystese	350	
Leine Sølv Litleskare	Alversund	150	Moe Johan Peder	Suldalsosen	150	Osvoll Borghild	Volda	150	Ryssdal Rønnaug	Vadsø	50	
Leithaug Inger	Frekhaug	150	Moe Kristine Kaasa	Melhus	200	Osvoll Borghild	Volda	150	Rødal Elsa	Lillehammer	100	
Leknes Ingrid	Kvammen	50	Moen Oddvar	Hægeland	200	Otto Solveig	Levanger	200	Røen Solveig	Årland	350	
Lemvik Jørn	Oslo	250	Molde Ivar	Voss	150	Overvoll Otto Hermann	Stranda	100	Røinås Marit	Søgne	100	
Lende Berit og Frode	Klepp	Stasjon	50	Molland Kari	Matredal	50	Overvoll Paula	Stranda	50	Røkke Inger Johanne G.	Saupstad	100
Lerøy Svein Ove	Eidsvåg i Åsane	150	Molvik Mary	Arnateit	100	Pagander Dag	Langhus	50	Rønhovde Kari	Bergen	100	
Lia Arild	Porsgrunn	50	Monefeldt Inge	Kråkerøy	50	Paulson Anne	Horten	350	Rønneberg Kirsten Helland	Sandnes	200	
Lia Inger Dalen	Skien	150	Mugås Ragnar	Jørpeland	50	Pedersen Anne Marie T.	Høvåg	50	Rønseen Kirsten M.	Frogner	50	
Lid Haldor	Voss	250	Muri Ingolv	Olden	50	Pedersen Ingrid	Hyen	50	Røsland Annemor	Husnes	350	
Lid Magnhild	Sandnes	100	Murray Signe	Kristiansand S	200	Pedersen John Martin	Narvik	150	Røssegård Leikny	Valderhaug	150	
Lid Normann	Voss	50	Mygland Tor	Kvinesdal	50	Perskaas Inger Anette	Horten	150	Røvang Borgny	Oslo	300	
Lie Alvhild	Lillehammer	100	Myhra Magne	Voss	150	Prof. dr.theol. Austad,Torleiv	Oslo	150	Røyset Ingebjørg	Selje	150	
Lie Jorunn Øynevad	Kollevteit	150	Myklebust Harald	Mjølkeråen	150	Pukerud Astrid	Grimo	200	Røyset Johanne	Hareid	50	
Lie Ragnhild Gausvik	Skotselv	50	Myklebust Kjartan	Kristiansand S	50	Raaheim Hugfrid	Vestnes	100	Røysland Gunhild	Kristiansand S	50	
Liland Gunnar	Blomsterdalen	50	Myklebust Kristian	Hareid	100	Ragnhildstveit Geir	Haugesund	350	Sagosen Magnhild	Holmedal	50	
Lillevik Eldbjørg	Bolsøya	50	Myklebust Ole Anton	Uskedalen	100	Raknes Geir A.	Stavanger	150	Sakseid Solveig	Norheimsund	50	
Lillevik Oddvar	Voss	200	Myklebusthaug Valborg	Kvinesdal	350	Raknes Gunlaug	Valestrandfossen	50	Salte Rolf	Bryne	100	
Lima Berit	Barkåker	100	Myrmel Aslaug	Nyborg	50	Raknes Mally	Fyllingsdalen	150	Saltnes Inger Marie	Valen	150	
Lind Eva	Egersund	100	Myrsøy Jord	Ølen	150	Raknes Mina	Valestrandfossen	100	Salvesen Unni-Karin	Oslo	100	
Lindland Else	Sandnes	50	Møllegaard Ella	Inderøy	50	Randal Aud	Ulset	100	Salvigsen Otto	Røyken	100	
Lindås-Blahe Randi	Laksevåg	150	Nag Johannes	Stavanger	50	Randal Ragnhild	Bremnes	50	Samland Ragnfrid	Etne	50	
Linga Johannes	Granvin	150	Namtvælt Olav Steinar	Sletta	150	Randecker Marieluise	Storselsøy	50	Samuelsen Kåre Reino	Sannidal	50	
Linvik Rolv Vidar	Hattfjelldal	50	Nastad Gudni Haugen	Moss	150	Rapp Dagrunn	Burfjord	100	Sandal Inglaug	Valestrandfossen	100	
Listog Berit og Gunnar	Skjold	150	Natland Leo	Erfjord	300	Rasdal Ingrid	Voss	100	Sande Ingebjørg	Finnøy	150	
Littland Sturle	Lonevåg	50	Navestad Borgny	Mysen	50	Rasmussen Kari K.	Haugesund	100	Sandve Målfred	Sandnes	500	
Ljones Berit	Armatveit	150	Nedreli Brita	Breistein	50	Raunsgård Jørgine	Kinsarvik	100	Sandvik Bjørn	Oslo	150	
Ljones Kjell-Einar	Hareid	150	Nedresæter Jartrud	Roa	150	Ravnadal Olga	Voss	50	Sandvik Elen	Bergen	350	
Lohndal Martha	Stord	250	Neerland Erling	Skåla	50	Ravnøy Margrethe	Hardbakke	50	Sandvik Ola	Sauda	150	
Lohne Ingrid	Søgne	100	Nesbø Anna Rydlund	Fitjar	150	Reigstad Haldis	Frekhaug	100	Sandvik Solfrid	Fitjar	100	
Lorentsen Berit	Mosjøen	50	Nesbø Ivar	Vik i Sogn	200	Reinertsen Ottar	Bergen	150	Sandvin Synnøve	Lunde	50	
Loua Anne Grethe	Vallersund	150	Nesheim Nils N.	Eidslandet	100	Reinlund Astrid	Sævelandsvik	150	Sandvoll Ingvard	Sandvoll	50	
Lund Gerd	Kleppesto	150	Nesheim Reidar	Stavanger	100	Reisan Vigdis	Bodø	100	Sausjord Torstein	Voss	50	
Lund Grethe	Trondheim	100	Ness Katrine	Bergen	100	Reisaeter Jens	Ulvik	100	Saxrud Linda Kvalsund	Fjerdby	200	
Lundal Sverre Olav	Stord	150	Ness Kåre	Askvoll	150	Reitan Maria	Tingvoll	50	Schanke Eikum Rolf Idar	Nordfjordeid	50	
Lundestad Mari Grønset	Øystese	50	Nessa Anne Marit	Fister	100	Reknes Roald	Hosteland	200	Schrøder Odd-Inge	Fetsund	150	
Lund Olav Magnus	Hauge i Dalande	150	Nesse Harald	Hovin i Telemark	50	Rekve Marie	Voss	100	Segtnan Jon	Bergen	200	
Lundøy Margit	Morvik	50	Nesse Josef	Oslo	50	Repaal Ingfrid	Norheimsund	300	Seim Knut V.	Hovet	150	
Lykstad Odd	Hareid	250	Nielsen Ingebjørg Veum	Vossestrand	50	Repål Sjur	Voss	250	Seim Ragnvald	Seim	50	
Lysen Johanna	Stord	50	Nilsen Bjørg Irene	Fagernes	150	Resell Petra Trotland	Jerpstad	50	Sekkingstad Kristi Tordis	Fjell	150	
Lønning Signe F.	Aksdal	100	Nilsen Norvald	Herøy	100	Revheim Inger Johann	Karasjok	100	Selvik John Gunnar	Øvre Ervik	50	
Løftuf Ada	Naustdal	150	Nilssen Jofrid	Figgjo	50	Revheim Rune	Lonevåg	150	Selvik Torhild	Kvammen	50	
Manflå Bjørg	Bjelland	150	Norheim Aud Svanhild Gilja	Sandnes	50	Riber Halldis	Voss	50	Senumstad Knut Helge	Hamar	150	
Mangersnes Kåre	Voss	150	Norheim Reidar	Oslo	100	Riise Valbjørg	Hafrsfjord	150	Brattvåg	Brattvåg	50	
Mangersnes Magnar	Ulset	150	Normann Eidrun S.	Stamnes	100	Riisland Kari Gerd	Åmli	50	Silde Ingebjørg	Etne	100	
Martinsson Hjørdis	Bergen	50	Nortveit Magnhild M.	Omastrand	150	Rike Bjørn	Rykene	150	Silde Ingebjørg	Etne	100	
Martinussen Kari	Oslo	50	Nyborg Hege	Brumunddal	50	Ringheim Frode Viste	Mo i Rana	150	Simonsen Eli N.	Fitjar	150	
Marøy Magnhild	Laksevåg	50	Nydal Nils	Florø	50	Rio Olav	Voss	100	Siqveland Gunnar	Vigrestad	200	
Mathiassen Kåre	Rubbestadneset	150	Nygård Aud Sørtun	Modalen	50	Risan Kristian	Frosta	150	Sivertsen Njål Egil	Oslo	250	
Meen Eivind	Lampeland	150	Nygård Bjørg	Jelsa	50	Ristesund Anne	Hareid	50	Sjøvik Brita Ims	Midsund	150	
Meese Anne	Kristiansund N	50	Nygård Helge	Frekhaug	150	Risøy Hanne Jorunn	Ølen	100	Sjøvold Thorgeir J.	Manstad	350	
Mehl Arne	Skogn	50	Nygård Henry	Stord	350	Rivedal Ragnhild	Holmedal	50	Skaar Målfred	Dale i Sunnfjord	100	
Mehus Natalie	Oslo	100	Nygård Karin	Finland	50	Rivert Liv	Bærums Verk	350	Skaare Anne	Nedenes	50	
Melbø Gunvor	Vingrom	150	Nynorsk Antikariat	Tvedstrand	100	Rogne Torleiv	Longva	350	Skrasgard Odd	Ål	100	
Meling Elin	Sortland	100	Nystrand Astrid	Hjelmås	50	Rognebakkne Narve	Selbu	150	Skeie Eva og Johannes	Voss	50	
Meltvik Olav	Tyssebotnen	100	Nøkling Bergljot	Sola	50	Rokne Brita	Kapp	150	Skiftun Ådne	Gudvangen	200	
Melvæ Brynjulf	Voss	50	Nøtveit Bjarne	Bruvik	150	Rolfsnes Liv	Odda	100	Skjeggdal Magnhild	Byglandsfjord	50	
Melvæ Johannes	Voss	150	Odland Tor	Aksdal	150	Rolland Kirsti Dybvik	Ytre Arna	50	Skjeldal Knut	Hof	100	
Mestad Kåre	Alversund	100	Oksavik Kirsti	Larsnes	350	Rong Norunn	Voss	100	Skjeldestad Jon	Sogndal	100	
Meyer John	Nykirke	50	Olsen Arnfinn	Ombo	100	Ropeid Tormod	Askim	150	Skjeraug Sverre	Erfjord	50	
Midtgård Kari	Ulset	150	Oltedal Kristi Anna	Kleppe	50	Rossebø Inger-Johanne	Stord	150	Skjerdal Aasmund	Voss	150	
Minde Kjell Bjørn	Stord	50	Oma Leiv	Bergen	50	Rotevatn Elin	Øystese	100	Skjerdal Oddbjørg	Aurland	150	
Mjelde Bergliot	Haus	50	Oppedal Eldbjørg	Førde	100	Roth Kari	Barstadvik	100	Skjerve Aud	Barkåker	150	
Mjelstad Marta	Mjølkeråen	50	Oppered Svein	Moss	50	Runde Anita	Ålesund	100	Skjerven Marta	Vaksdal	200	
Mjølkeråen Ågot	Haus	100	Opsahl Bjarne	Ørsta	350	Ruud Håkon	Børsa	100	Skjæveland Arnlaug	Stord	50	

Skodvin Dagny	Klokkarvik	50	Stundal Aud Marie	Kaupanger	150	Tollefsen Berit Irene	Vigrestad	100	Verlo Jorunn Kittang	Vevang	100
Skog Johanne	Oslo	50	Sturtzel Randulf	Oslo	50	Tollefsen Dagny	Oslo	50	Vestbøstad Sissel	Stavanger	350
Skogen Alette Martine	Sola	150	Stuve Helene	Skreia	100	Tombre Annanias	Baldersheim	150	Vestre Kirsti	Syklyven	50
Skogen Arnold O.	Haugesund	100	Stuvrud Solveig	Tuddal	150	Tonning Helga	Øystese	150	Vethe Kjellaug	Voss	100
Skogli Johanna	Loen	150	Støylen Olav Arne	Vassenden	100	Toppe Esther og Audun	Jørpeland	150	Vetelester Mari	Bø i Vesterålen	50
Skogly Laura	Aksdal	100	Suhrlund Johanna	Oslo	200	Toppe Svanhild	Mjølkeråen	150	Vevatne Audun	Stord	350
Skorpen Atle	Lepsey	150	Sund Torvald	Levanger	150	Torgersen Steinar	Stavanger	150	Vevatne Ingolv	Etne	50
Skotte Lars Petter Egil	Notodden	50	Sundgot Kåre	Porsgrunn	50	Torheim Inge	Bergen	100	Vevele Agnar	Valestrandfossen	50
Skovly Edvard	Kristiansand S	200	Sundsoy Bjørg	Bergen	100	Torp Ellen	Grimstad	50	Vevle Øyvind	Lonevåg	100
Skaastad Berit Bendixen	Oslo	350	Surteju Valborg	Notodden	100	Torsrud Magnhild	Veggli	100	Vigdal Gudrun	Gaupne	50
Skudal Einar	Naustdal	150	Svarstad Einar	Bergen	150	Torsvik Birger	Rong	150	Vigre Aud Ingeborg G.	Nærø	50
Skárdal Kari	Åmli	150	Svarstad Sverre Olav	Stord	850	Træserud Inger	Notodden	150	Vigrestad Guri	Vigrestad	50
Skåtun Alvhild	Fusa	100	Svea Ellen-Marie	Bekkestua	200	Tronsmoen Ola	Alvdal	100	Vik Alv	Skien	50
Slaattelid Hermund	Voss	100	Sveen Halvard N.	Haugesund	150	Trætteberg Sverre Elias	Bergen	150	Vik Helga	Straumsgrend	50
Slaattelid Ragnar	Nordfjordeid	100	Svelle Sigurd G.	Lillehammer	350	Trå Olav	Voss	300	Vik Inger Bergitte	Trondheim	100
Slettebø Haldor Lars	Oslo	250	Svendsen Grete	Moelv	150	Tungesvik Hans Olav	Skålevik	50	Vik Inger Johanne	Porsgrunn	50
Sletten Kjell	Østby	100	Sværen Anders	Knarrevik	50	Tungesvik Ingrid Norunn	Kopervik	100	Vik Joffred	Bruvik	50
Sletten Per Gunnar	Krakerøy	50	Syljuåsen Sigrun	Gjøvik	250	Turtun Kristen	Oslo	100	Vik Oddbjørg	Erfjord	100
Slåttå Lars	Stavanger	500	Sæbø Else Marie	Måndalen	500	Tuv Arne Oddmund	Hemsedal	50	Vikse Inga	Haugesund	100
Smedsland Trygve	Bryrene	150	Sæbø Odd	Molde	50	Tveit Einar	Hemsedal	50	Vingen Aslaug	Almenningen	200
Snøtun Åse	Oslo	150	Sæbø Sissel L.	Oslo	150	Tveit Inghart Lasse	Skjold	150	Visnes Odd	Lyngstad	50
Sokneprest Paulsen Geir	Luster	50	Sæland Jon	Gvarv	50	Tveit Kåre	Holmedal	100	Vold Reidunn og Gunnar G.	Bryne	150
Sola Herdis	Sola	50	Særsten Margit	Stord	150	Tveit Lars Otto	Hafrsfjord	50	Voll Hanne Kristine	Tromsø	200
Solberg Jan	Stokkøy	50	Sæther Liv	Vaksdal	200	Tveiten Asbjørn	Fana	50	Voll Inga Kristine	Kverneland	350
Solberg Kari	Bryne	100	Sæthersmoen Berit	Hagan	50	Tvinneim Jon	Volda	150	Volle Svein	Levanger	300
Solberg Randi L. Rustad	Enebakk	50	Sætre Bodil Næsje	Ørsta	150	Tynes Alvhild	Sylkylven	150	Volle Sverre	Sognadal	200
Solheim Olaug	Kolnes	50	Sætre Torstein	Mathopen	150	Tynes Inger	Langevåg	50	Vullum Bodil	Oslo	50
Solid Inger	Ålesund	50	Sætnes Marta	Stavanger	50	Tysdal Bjørg Husebø	Sandnes	50	Værien Elizabeth Karen	Oslo	125
Soltveit Olly	Dalekvam	50	Søgaard Karin	Elverum	250	Tøretset Espen	Børsa	50	Våga Leiv	Bokn	150
Solvang Erling	Eikelandsosen	350	Sølyst Leif	Fyresdal	50	Tøsse Tor Ludvig	Oslo	150	Vårdal Norbjørg	Dale i Sunnfjord	150
Solås Aslaug	Sørbovåg	50	Sømme Randi Lødøen	Kongsberg	50	Ugedal Arne	Brandval	150	Walle Erik	Porsgrunn	100
Spilling Astrid	Kvinesdal	150	Sønnesyn Ingjerd	Voss	100	Ullestад Hilda	Røyneberg	50	Wang Annveig	Inderøy	50
Sportstol Karin Berit	Gurskøy	200	Sønnesyn Olav	Voss	350	Ullestad Jakob	Moi	50	Wee Astrid Håland	Kolsås	50
Standal Maria	Seim	350	Sordal Karin og Kåre	Vanse	50	Ullestad Knut	Hvittingfoss	100	Weibell Marie	Tananger	100
Stanghelle Asgeir	Vardø	100	Soreide Ingebjørg	Søredigrend	100	Ulstein Borgun T.	Fosnavåg	150	Wergeland Vete	Frekhaug	500
Staurland Aslaug	Vikedal	450	Sørensen Bjørg	Syklyven	50	Ulven John	Hvalstad	100	Yksnøy Olav	Volda	50
Staurseth Ruth B.	Verma	150	Sørensen Nils Kr.	Kjøpsvik	100	Ulveraker Øystein	Oslo	100	Ytrehorn Jon Olav	Hornindal	150
Stautland Per Arne	Fyllingsdalen	150	Sørhagen Rolf	Valderøya	50	Unhjem Åsmund Olaf	Kristiansand S	50	Ytteborg Edgar	Ås	200
Stave Bjørn	Volda	150	Sørheim Anne O.	Norheimsund	150	Ungsaard Hildur	Trondheim	100	Zachariassen Leif	Sørreisa	500
Stave Margit Sofie	Stadlandet	50	Søhrus Turid	Levanger	100	Uhrheim Sunnvea	Kinsarvik	200	Ødegård Ottar	Elnesvågen	100
Staveland Mariot Rommetv.	Bryne	100	Sørumshagen Liv	Jaren	50	Urke Torbjørn	Ørsta	150	Øen Kari Langeland	Stavanger	200
Steen Solveig Øvrebø	Drammen	100	Søvik Edmund	Isfjorden	50	Utvik Kari Margrete	Torvastad	150	Øfsthus Per Olav	Lonevåg	50
Steffensen Ingrid	Loddefjord	50	Tang Audun	Blomsterdalen	550	Vaaland Asbjørg S.	Hafrsfjord	100	Øgaard Kristen	Haukeland	100
Steine Anne-Marie	Sand	50	Tarberg Aslaug	Molde	150	Vadla Knut	Hjelmeland	50	Ørevik Sivert	Valevåg	150
Steine Magnhild	Evanger	150	Taulø Mons	Loddefjord	150	Vadstein Øyvind	Volda	250	Ørsjødal Gunelie H.	Mosvik	100
Steinsland Gunhild	Modalen	50	Teigen Gunhild	Skien	50	Vagnild Jens & Thale	Soknedal	250	Ørstavik Kirsten	Ørsta	150
Steinsletten Karen	Dimmevik	100	Teigen Guri	Evanger	100	Valborgland Magne	Bjelland	100	Østensen Nelly	Urangsvåg	200
Steinsrud Åse Floa	Mosjøen	50	Teigen Ingunn	Hellesøy	50	Valde Nils	Åfarnes	50	Østhush Ole Dag	Ølen	100
Steiro Edith	Bergen	150	Teigen Olav	Lærdal	100	Valkvå Idar	Godøya	150	Østmo Ingrid	Kirkenær	100
Stenumgård Aslaug	Aurskog	100	Teigland Ingvard	Torvikbygd	150	Valland Else	Farsund	150	Øvrebo Asbjørn	Rubbestadneset	50
Stokkenes Hermund	Hurdal	150	Telhaug Ragnar	Eiksmarka	100	Valland Gerd	Norheimsund	50	Øvregård Borgny	Os	100
Stokkenes Martin	Førde i Hordaland	100	Tennebø Ingebjørg	Sandane	200	Valle Anna Kristina	Lindås	100	Øvreheit Trygve Haugen	Hønefoss	150
Stople Endre	Skjold	100	Tesdal Jon Olav	Etne	100	Valle Reidun	Brekstad	50	Øvstebo Torleiv	Åkra	200
Stople Signe	Fyllingsdalen	50	Theis Leif	Sandsli	150	Valle Tor	Treungen	100	Øvre Bjørgum Åshild	Ytterøy	150
Storejerde Einfrid	Løfstrand	150	Thingnes Magny	Naudstdal	50	Valnes Viktor	Viksdalen	50	Øyen Magnar	Etne	200
Storeide Øystein	Fiskå	75	Thingvold Tore	Årdalstangen	150	Valvata Anna	Rælingen	50	Øygard Oddveig Stigen	Langevåg	50
Storli Aslaug	Norheimsund	50	Thorup Johanna	Rosendal	150	Vang Anne Albu	Sagvåg	50	Øygarden Halvor	Vinje	150
Story Svein Ole	Oslo	250	Throndsen Svein Olav	Oslo	150	Vangsnes Ella Marie Brekke	Steinkjer	150	Ådland Einar	Florvåg	50
Story Sverre	Ulset	150	Tillung Hildegunn Lavik	Norheimsund	50	Vangsnes Ella	Fusa	150	Ådnøy Tormod	Ås	150
Srai Klara og Sverre	Narø	150	Time Ragnar	Bryne	100	Varpe Arvid	Os	50	Ålen Astrid	Ålesund	100
Strand Bjørn	Cjøvik	50	Time Tor	Roa	250	Vassbø Tor	Vikeså	50	Åmlid Ivar	Tonstad	250
Stranden Ingfrid	Elnesvågen	100	Tjelteit Oddrun	Fister	150	Vassenden Lars Audun	Bolstadøyri	50	Åsgard Asbjørn	Indre Arna	50
Straume Gerd	Stamnes	100	Tjernsøs Inger-Marie	Oslo	50	Vassenden Torleiv	Stamnes	50	Åslund Siv S.	Tau	100
Straume Gunvor Løite	Skien	200	Tjønn Torkjell	Tuddal	150	Vasset Eli Sonja Kolset	Langevåg	50	Åsvang Solveig	Baldersheim	50
Strædet Rolf Einar	Grimstad	100	Tjørholm Ingeborg Karoli	Tjørhom	150	Vastne Kari	Sandnes	100	Ei varm takk til alle som størt opp om		
Strøbø Kristi Melkeraen	Sunde i Sunnhordland	50	Tjøstheim Torgunn	Skudeneshavn	100	Vattyø Johanna	Gurskøy	150	bladet med abonnement og gaver!		
Stubhaug Ella Liv	Førde	150	Tjøsvoll Haldis	Åkrehamn	300	Vedøy Aud	Fitjar	100			
Stubland Haldis Rolfsnes	Auklandshamn	100	Tokheim Knut	Odda	50	Venås Kjell	Oslo	350			

B

NORGE

P. P.

Så opna han for tankane deira,
så dei kunne skjøna skriftene,
og sa til dei: Så står det skrive:
Kristus skal lida og stå opp frå
dei døde tredje dagen, og i hans
namn skal omvending og
syndsforlating forkynnast for
alle folkeslag...

Frå Lukas 24: Emmaus-vandrarane.

Trykksaker

Brosyrer - Bøker - Blad - Aviser
forretningstrykksaker- brevpapir,
konvoluttar m.m.

- Me hjelper dykk med utforming.

prøv oss

101 år
1902 – 2003
Sunnhordland
Tel. 53 45 00 00

**NYNORSK
ANTIKVARIAT**
www.nynorskantikvariat.no

Nynorsk Antikvariat AS

Hulgata 11
4900 Tvedstrand

Teléfono 37 16 66 66

E-post: tinging@nynorskantikvariat.no

Antikvariatsbokhandlar

Arne-Ivar Kjerland

E-post: Arne-Ivar.Kjerland@
nynorskantikvariat.no

Mobil: 928 29 098

Kan hende drøynde vi

Av Hans Johan Sagrusten

Kan hende drøynde vi om dette her,
å sjå deg slik ei stille morgonstund
då månen står og lyser, stor og rund,
og du er midt imellom oss, så nær

ved vatnet her. Vi ser deg som du er,
ei lita stund, eit andelaust sekund,
vi høyrer kvar ei kviskring frå din munn
og kjenner deg på såra som du ber

i hand og okle, og på det i sida.
No stig du inn i krinsen til oss alle,
til Jakob og Johannes og Maria.

Og vinden susar kring oss; alt er stilt.
Ditt auga søker Peter som har falle,
og blikket ditt, det er så unders mildt.

Frå «Evangeliesonettar» (Lunde Forlag 2012)